

MARIE MICHAELA
ŠECHTLOVÁ
KRESBY A GRAFIKA

*Rodný dům
Václava Šolce*

Sobotka, srpen – září 1980

Tvorbu Marie M. Šechtlové poznamenává silné zaujetí přírodní realitou, kterou důvěrně zná. Výtvarně ji vyjadřuje ztvárněním typických detailů symbolického významu, aniž porušuje princip nápodoby v konkrétním motivu.

Její senzibilita se prohlubovala pod blahodárným vlivem jihočeské krajiny. Kroky umělkyně vedou přes výmoly úzkých rozmoklých cest v lukách či podél potoka. Jsou tiché, aby bylo slyšet velebné šumění lesa, ale i slabý tikot z mlází. Směřují úvozem i prašnou rovinou do míst někdejších dětských her. Jen tam se může formovat líbezná, ale o to pravdivější výtvarná představa. S každým tvarem stromu, kupky sena ve větru, hejna ptáků, rozčeřeného rákosí, ztracené podkůvky, dráčete v těle ryby nebo voňavého klasu se setkala umělkyně právě zde. Jemu pak propůjčuje svou výtvarnou paměť zručná grafička v práci s leptanou a klovatinou vymývanou barvou v povrchu matrice (mezotinty drobného formátu, suché jehly s akvaintami, leptané rytiny v hlazené kovové desce). Větší grafické tisky i malé novoročenky a ex libris spějí více k volné než užitě grafice, více k spontánní kresbě než ke konstrukci (barevné ilustrace k Čapkovu Zahradníkovu roku).

Už dnes je patrné, že umělkyně dovedla vstřebat to hlavní, čemu se naučila od učitelů, ale že již pracuje v naprostém uvolnění, což si začíná uvědomovat v generačním kontextu své tvůrčí aktivity. Ještě v dětství se na společných toulkách všemi kouty jižních Čech s rodiči — uměleckými fotografy — naučila citlivě vnímat krásu intimních zákoutí přírody — tušeného světa svého příštího umění. To jí také zůstalo vlastní; nezapomíná těch vzácných chvil, avšak zároveň neustupuje sentimentu vzpomínek.

Básnický přístup k vidění a výkladu osobních smyslových zážitků vyvolal jemně laděné formy lidské figury, fauny a flóry v tónech, navazujících na poetickou linii českého umění. Jejím hlavním zájmem ale zůstává souvislost dějů a jevů, jíž dává grafickou podobu (celistvě prokompono-

vaný cyklus o Praze). Nad tím vším se vznáší moc fantazie, vtiskující architektuře města pečeť důkazu o jednotě prostoru a času.

M. M. Šechtlová přesto nejvíce tíhne k ztišelému životu lesa. Proto také dává přednost námětům, které jsou tomuto vztahu blízké: tak vznikly v naprosté vnitřní svázanosti s textem ilustrace k Neumannově Knize lesů, vod a strání i dřevoryty k Zahradě Josefa Hory. Nejsou z rodu letmých dojmů nedělního čtenáře či obdivovatele přírody; jsou souhrnem znalosti a hlubokého citového zážitku, jistoty a důvěry (kresby rákosem z blat na Soběslavsku).

Nyní hledá umělkyně svůj výraz v novém soustředění na výtvarný doprovod k literární předloze (grafické listy pro Lyru Pragensis: Chorea Bohemica a Pět variací k počtě M. Cvětajevové, příležitostné bibliofilie vydané V. Krupkou či V. Bujárkem). Vždy však chce jednoduchou kresbou postihnout charakter textu a podle jeho druhu volí typ provedení i další způsob řešení, například typografický (iniciály a znaky slepotisku). Stejně uvážlivě se rozhoduje pro barevné pojetí vlastních ilustrací — teplejší v knize určené dětem (O hloupém Ivanovi a chytré Jeleně A. Platonova); jestliže je text pln mravních předsevzetí, převládne zeleň.

Sepětí Marie Michaely Šechtlové s novou vlnou lyrismu v českém výtvarném projevu je tedy nasnadě; k němu se také umělkyně svou současnou grafickou a ilustrační tvorbou hlásí.

MIROSLAV KUDRNA

MARIE MICHAELA ŠECHTLOVÁ

narozena 1952 v Praze.

Po studiu na střední odborné škole výtvarné v Praze (prof. L. Jirka a V. Kytka) v letech 1971—1977 absolvovala Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze u prof. Zdeňka Sklenáře a doc. Jiřího Mikuly.

VÝSTAVY

- 1977 — Klub Albatros, Praha
- 1978 — Galérie Díla — Karolina, Praha
- 1980 — Dům čs. dětí, Praha-Hrad

Dále své práce a ex libris vystavovala na společných výstavách v Českých Budějovicích, Terezíně, ve Zlaté Koruně, v Brně aj.

V zahraničí se zúčastnila výstav:

- 1977 — VIII. miedzynarodowe biennale exlibrisu, Malbork
- 1977 — Ex libris, Lodž
- 1978 — Interexlibris, Frederikshavn
- 1980 — Husův dům v Kostnici
- 1980 — XVIII. Internationalen Exlibriskongress, Linz

Její práce jsou zastoupeny ve sbírkách Národní galérie v Praze, v Alšově jihočeské galérii v Hluboké nad Vltavou, v Galérii umění Havlíčkův Brod, ve fondu Lyry Pragensis aj.

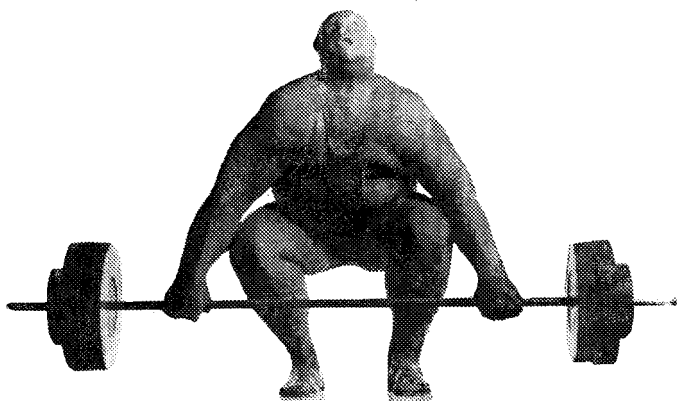
49. výstava v rodném domě Václava Šolce v Sobotce. Sezóna 1980. Pořadatelé: Okresná galérie v Jičíně. Osvětová beseda v Sobotce. Spolek sběratelů a přátel ex libris, kolektivní člen České společnosti pro estetiku při ČSAV v Praze, Albatros, nakladatelství pro děti a mládež v Praze. Vytisklo Rudé právo, tiskařské závody, Praha.

JIŘÍ KAIFOSZ

narozen 1954 v Českém Těšíně. Žije v Praze. V letech 1969—73 studoval SUPŠ v Uherském Hradišti, obor výtvarné zpracování keramiky, u prof. akad. soch. St. Mikuláščíka; 1973—79 Vysoká škola uměleckoprůmyslová — sochařství v ateliéru nár. umělce prof. Josefa Malejovského. Během studia byly jeho práce odměněny školními cenami.

VYSTAVENÉ PRÁCE:

1. Arch. Brabec
2. Vzpěrač I
3. Vzpěrač II
4. Buldoček
5. Učitel König
6. Kolombína Matylida

(Příloha ke katalogu výstavy M. M. Šechtlové, Šolcův dům, Sobotka, srpen — září 1980)